MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS I: 1.1. 14.2.)
Melk, 1. Hälfte 13. Jh. Seite 64r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8999
Copyright: Melk, Benediktinerstift

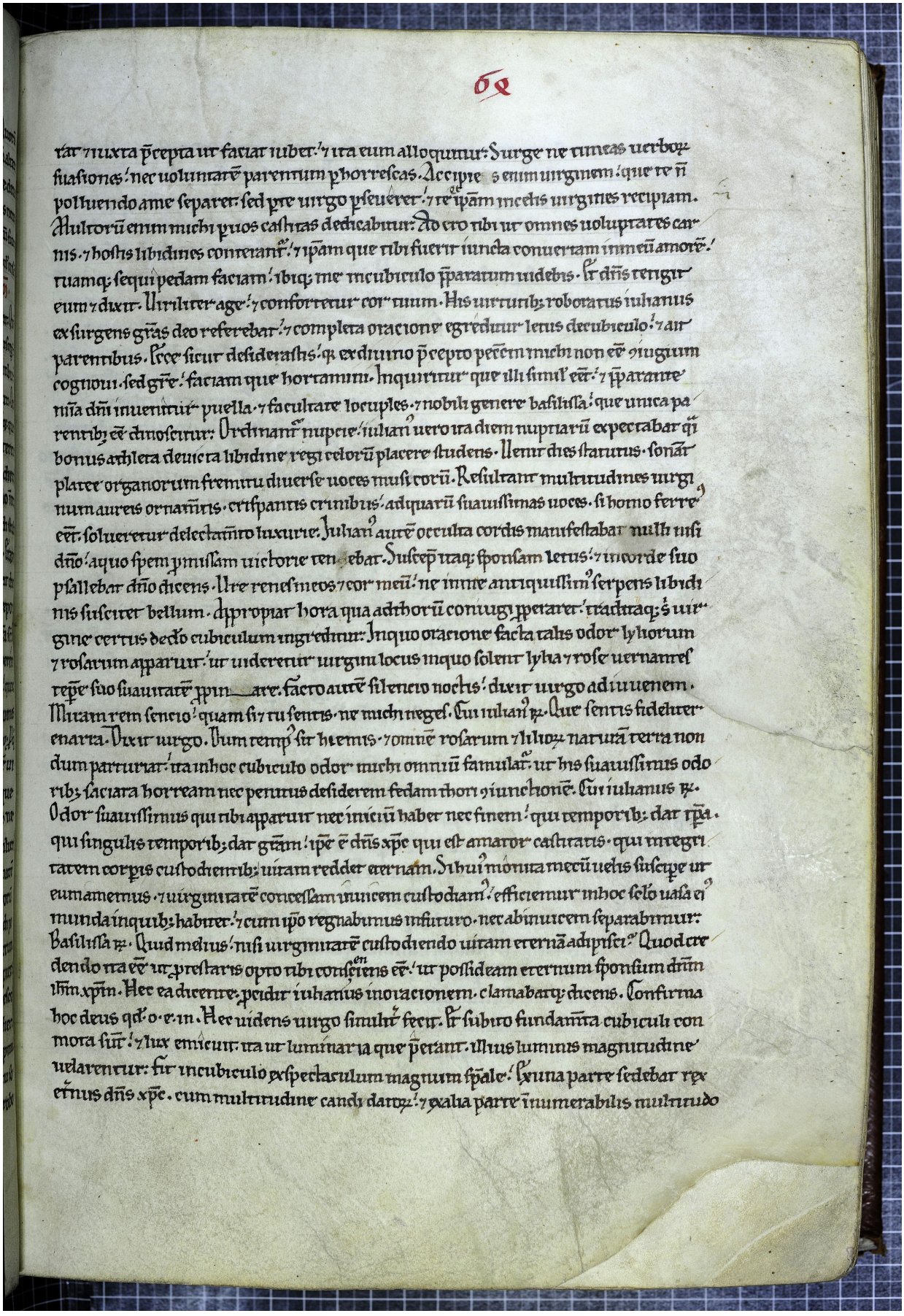

rat ⁊ iuxta p̄cepta ut faciat iubet. ⁊ ita eum alloquitur: Surge ne timeas uerboꝝ
suasiones. nec uoluntatē parentum ꝑhorrescas. Accipies enim uirginem. que te n̄
polluendo a me separet. sed ꝑte uirgo ꝑseueret. ⁊ te ipam in celis uirgines recipiam.
Multorū enim michi ꝑuos castitas dedicabitur. Ad ero tibi ut omnes uoluptates car
nis. ⁊ hostis libidines conterant. ⁊ ipam que tibi fuerit iuncta conuertam in meū amorē.
tuamq; sequi pedam faciam. ibiq; me in cubiculo p̄paratum uidebis. Et dn̄s tetigit
eum ⁊ dixit. Uiriliter age. ⁊ confortetur cor tuum. His uirtutib; roboratus iulianus
ex surgens gr̄as deo referebat. ⁊ completa oracione egreditur letus de cubiculo. ⁊ ait
parentibus. Ecce sicut desiderastis. q; ex diuino p̄cepto pecc̄m michi non eē ꝯiugium
cognoui. sed gr̄e. faciam que hortamini. Inquiritur que illi simil' eēt. ⁊ p̄parante
mīa dn̄i inuenitur puella. ⁊ facultate locuples. ⁊ nobili genere basilissa. que unica pa
rentib; eē dinoscitur. Ordinant nupcie. iulian' uero ita diem nuptiarū expectabat q̄i
bonus athleta de uicta libidine regi celorū placere studens. Uenit dies statutus. sonāt
platee organorum fremitu diuerse uoces musicorū. Resultant multitudines uirgi
num aureis ornam̄tis. crispantis crinibus. ad quarū suauissimas uoces. si homo ferre
eēt. solueretur delectam̄to luxurie. Iulian' autē occulta cordis manifestabat nulli nisi
dn̄o. a quo spem ꝑmissam uictorie tenebat. Suscep̄ itaq; sponsam letus. ⁊ in corde suo
psallebat dn̄o dicens. Ure renes meos ⁊ cor meū. ne in me antiquissim' serpens libidi
nis suscitet bellum. Appropiat hora qua ad thorū coniugi ꝑperaret. traditaq; s̄ uir
gine certus de cl̄o cubiculum ingreditur. In quo oracione facta talis odor lyliorum
⁊ rosarum apparuit. ut uideretur uirgini locus in quo solent lylia ⁊ rose uernantes
tep̄e suo suauitatē ꝓpin[illegible]are. Facto autē silencio noctis. dixit uirgo ad iuuenem.
Miram rem sencio. quam si ⁊ tu sentis. ne michi neges. Cui iulian' ꝛ. Que sentis fideliter
enarra. Dixit uirgo. Dum temp' sit hiemis. ⁊ omnē rosarum ⁊ liliorꝝ naturā terra non
dum parturiat. ita in hoc cubiculo odor michi omniū famulat. ut his suauissimis odo
rib; saciata horream nec penitus desiderem fedam thori ꝯiunctionē. Cui iulianus ꝛ.
Odor suauissimus qui tibi apparuit nec iniciū habet nec finem. qui temporib; dat tp̄a.
qui singulis temporib; dat gr̄am. ipe ē dn̄s xp̄c qui est amator castitatis. qui integri
tatem corpis custodientib; uitam reddet eternam. Si hui' monita mecū uelis suscipe ut
eum amemus. ⁊ uirginitatē concessam inuicem custodiam'. efficiemur in hoc scl̄o uasa ei'
munda in quib; habitet. ⁊ cum ipo regnabimus in futuro. nec ab inuicem separabimur.
Basilissa ꝛ. Quid melius. nisi uirginitatē custodiendo uitam eternā adipisci. Quod cre
dendo ita eē ut ꝓtestaris opto tibi consciens eē. ut possideam eternum sponsum dn̄m
ih̄m xp̄m. Hec ea dicente. ꝓcidit iulianus in oracionem. clamabatq; dicens. Confirma
hoc deus qd' o. e. in. Hec uidens uirgo similit' fecit. Et subito fundam̄ta cubiculi con
mota sūt. ⁊ lux emicuit. ita ut luminaria que p̄erant. illius luminis magnitudine
uelarentur. Fit in cubiculo ex spectaculum magnum sp̄ale. Ex una parte sedebat rex
eternus dn̄s xp̄c. cum multitudine candidatoꝝ. ⁊ ex alia parte inumerabilis multitudo